

den 1 år og senest inden 2 år efter arbejdsskadens anmeldelse.

I nogle sager vil det ikke være muligt at træffe en afgørelse om erstatning inden 1 år, idet skadelidtes helbredstilstand og erhvervsmuligheder er uafklarede. Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen i disse sager sender sagens parter en underretning om grunden til, at der ikke kan træffes afgørelse, og om, hvornår styrelsen forventer at kunne træffe afgørelse i sagen.

Da denne underretning ikke har karakter af en afgørelse, kan den ikke indbringes for Den Sociale Ankestyrelse. I dag træffer Arbejdsskadestyrelsen i disse sager en egentlig afgørelse om, at der på det foreliggende grundlag ikke er ret til erstatning, men at styrelsen straks har genoptaget sagen med henblik på afklaring af erstatningsspørgsmålet. Denne afgørelsespraksis, der anvendes for at overholde den gældende 2-årsfrist, giver anledning til anker til Den Sociale Ankestyrelse på det foreløbige afgørelsesgrundlag. Dette indebærer en unødigt forlængelse af den samlede sagsbehandlingstid.

Det forudsættes, at Arbejdsskadestyrelsen ved vurderingen af, om der skal sendes en underretning til sagens parter, overvejer lovens øvrige muligheder. Det kan indgå i overvejelserne, om der kan træffes en foreløbig afgørelse på det foreliggende grundlag, der genoptages til fornyet overvejelse efter § 34, eller en delafgørelse om anerkendelse og godtgørelse for varigt mén.

Til nr. 24

Det foreslås i loven at fastsætte størrelsen af den midlertidige erstatning for tab af erhvervsevne.

Ved lov nr. 493 af 12. juni 1996 blev der indført en hjemmel til, at der kunne træffes en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når skadelidtes erhvervsmæssige situation ikke er afklaret.

Der er ved administrationen af denne bestemmelse opstået en række spørgsmål, der har skabt en uklarhed med hensyn til bestemmelsens rækkevidde og grundlaget for den afgørelse, der skal træffes. Denne uklarhed har medført enkelte retsafgørelser. Senest har Højesteret i dom af 10. januar 2002 præciseret retsstillingen i et vist omfang.

Det foreslås, at den midlertidige erstatning for tab af erhvervsevne fastsættes til 25 pct.

Det svarer til den praksis, som Arbejdsskadestyrelsen og Den Sociale Ankestyrelse fulgte indtil efteråret 2001. Efter denne praksis blev der tilkendt en løbende erstatning, der som udgangspunkt udgjorde 25 pct. Når særlige omstændigheder gjorde sig gældende, blev der fastsat en højere eller lavere erstatning. I lyset

af domme fra Østre Landsret blev praksis justeret i efteråret 2001. Herefter har styrelserne fulgt en praksis, hvorefter der træffes en individuel afgørelse om midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne baseret på en prognose over det varige, fremtidige erhvervsevnetab. Højesteret har i dom af 10. januar 2002 fastslået, at der ved vurderingen af den midlertidige erstatning for tab af erhvervsevne skal tages udgangspunkt i det aktuelle indtægtstab.

Det foreslås, at erstatningen som hidtil ydes i den periode, hvor skadelidtes erhvervsmæssige situation er uafklaret. Det betyder, at erstatningen kan udbetales, fra skaden er anmeldt. Når skadelidtes erhvervsmæssige situation er afklaret, ophører den midlertidige erstatning og kan eventuelt afløses af den endelige erstatning efter § 32.

Den foreslåede løsning vil give en enkel administration og en klar retsstilling for sagens parter.

Til nr. 25

Det foreslås at præcisere betingelserne for, at en efterladt ægtefælle eller samlever kan få genoptaget en sag om erstatning for tab af forsørger.

Forslaget svarer til forslaget til § 24, stk. 1, om genoptagelse af afviste sager, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 26

Bestemmelsen er ny og er en konsekvens af, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller får adgang til at sikre egen person efter loven.

Der henvises til afsnit 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at chefen for Arbejdsskadestyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om opgørelsen af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller. Der kan opstå særlige spørgsmål ved opgørelsen af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende, som ikke opstår ved behandlingen af skadesager for ansatte.

Til nr. 27

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 28

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 29

Bestemmelsen er ny og er en følge af, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller får adgang til at blive omfattet af den sikrede personkreds. Bestemmelsen præciserer, at de pågældende på lige fod med arbejdsgivere skal afgive risikoen for ulykker og kortvarige skadelige påvirkninger efter lo-